



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5048/2019

12.11.2020. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драган Шапоњић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Слободан Тодоровић адвокат из ... и ВВ из ..., ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2618/17 од 17.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2618/17 од 17.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2618/17 од 17.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 9331/2012 од 01.11.2016. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени ВВ из ... да тужиоцу АА из ... на име дуга исплати износ од 20.000 евра са каматом коју прописује Европска Централна Банка почев од 04.05.2012. године до исплате, све у динарској противвредности према продајном курсу Народне банке Србије на дан исплате у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена ББ из ... обавезе на исплату износа од 20.000 евра са каматом коју прописује Европска Централна Банка почев од 10.12.2008. године до исплате у динарској противвредности према продајном курсу Народне банке Србије на дан исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени ВВ из ... обавезе на исплату камате за период од 10.12.2008. године до 03.05.2012. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени ВВ да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 289.542,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2618/17 од 17.05.2019. године одбијена је жалба туженог ВВ као неоснована и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 9331/12 од 01.11.2016. године у првом и четвртм ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени ВВ је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Према наведеној одредби, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања која су од општег интереса или су у интересу остваривања равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене одлуке којима су судови на другачији начин одлучивали у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, тако да не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Коначно, нема потребе ни за новим тумачењем права које је у овом спору примењено на чињенично стање утврђено до закључења главне расправе, на основу изведених доказа и расправљањем са странкама, а не на оно које је изложено тужбом.

С`тога је одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 13. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“, број 55/14), у вези са чланом 23. став 3. тог закона. Према наведеним одредбама, ревизија је дозвољена ако вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Вредност предмета овог спора у побијаном делу је динарска противвредност од 20.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, због чега ревизија туженог није дозвољена.

Сходно изложеном, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић